

Succesvolle sportieve sprong

Voor Rick Ebbinge was 2013 een droomjaar. De negenentwintigjarige Drent wisselde dit jaar van stal en ging van Netl Racing (Bas Crebas) naar entraineement Jeroen Engwerda. Een stap die fantastisch uitpakte, want Rick Ebbinge won diverse grote koersen in binnen- en buitenland en staat op een tweede plaats van het Nederlands rijderskampioenschap.

Rick Ebbinge is relatief laat in de sport begonnen. De zoon van Albert Ebbinge, fokker van de Baldwin-paarden, kan het begin nog goed voor de geest halen tijdens ons liefst vijf uur in beslag nemende gesprek. "Mijn vader had een paar fokmerries staan en af en toe hielp ik hem. Ik vond voetballen minstens even leuk. Op een gegeven moment begon het toch wel te trekken. Mijn ouders vonden dat ik eerst maar eens vakantiewerk moest gaan doen op een manege in de buurt. Spring- en dressuursport was toch niet echt mijn ding. Ik miste het juiste gevoel als ik erop zat", grijst hij. In de tijd dat Meg Baldwin voor oom Geertinus de sterren van de hemel liep begon het echt te kriebelen bij Rick. "In die

tijd zat ik op de Havo maar omdat het paardenboekje meer mijn aandacht trok waren de resultaten niet al te best. Ik degradeerde naar de Mavo. In het examenjaar was er voor mij geen koers, zo besloten mijn ouders. Met hard werken en de steun van Age Stikma, oud schoolmeester uit Anderen heb ik het gehaald." Deurne leek vervolgens een logische stap maar het werd, na de nodige discussie in huize Ebbinge, de opleiding Paardenhouderij en Management. De eerste maand was even doorbijten maar daarna waren het vooral de doevakken die prima verliepen. De keuze om voor de drafsport te kiezen werd steeds duidelijker. Stage op een dressuurstal beviel tot op zekere hoogte. Het vakantiewerk bij Bas

Crebas gaf vervolgens de doorslag. "Ik was daar voor vakantiewerk. Man, dat was feest voor mij. Paardenboekjes uit Zweden, Duitsland en Nederland. Alle dagen koers kijken op televisie. Bas was altijd laaiend enthousiast. Toen wist ik het zeker. Dit is mijn wereld." De tweede stage werd dan ook bijna vanzelfsprekend bij Bas gedaan. De opleiding werd uiteindelijk niet afge maakt. "Ik weet nu zeker dat er volledig voor moet gaan wat je leuk vindt. Dat bleek wel tijdens de opleiding. Het echte omgaan met paarden, dat lag mij wel. Studie exterieur, daar ging je echt voor zitten. Prachtig vond ik dat." De vervolgstap was dat Rick bij Rob de Vlieger aan de slag ging. "Rob zei tegen mij, kom maar een maandje

*Rick en Your Love Lois,
er was direct een klik.*

Rick Ebbinge: Drentse nuchterheid gecombineerd met gezonde ambitie.

en dan zien we wel. Rob nam mij mee naar het strand om paarden uit te rijden. Na een week was het wel duidelijk dat ik langer zou blijven. Rob en Bas zijn de mannen die mij hebben gemotiveerd om leerlingpikeur te worden.”

Aanpakken

Van huis uit was het Rick geleerd om aan te pakken. Hij sloeg zich moeiteloos door de lange werkdagen, want hij leefde voor de sport. De opleiding in Deurne volgde en zijn eerste stage liep hij bij Hubert Schoonhoven. “Een hele fijne tijd en een prettige stal om te werken. Hubert was een soort vaderfiguur die mij in de beginperiode alle kans heeft gegeven. Ralph BS, Nana W en onze eigen Tanja de Bruin waren de paarden waar ik veel mee heb gereden. Mooi was de eerste overwinning met Tanja de Bruin. Dat blijft je altijd bij. Eigenlijk ging het in het begin iets te mooi want in mijn eerste tien koersen was ik altijd bij de eerste vier. De wil om goed te presteren was erg groot. Veel te veel gefocust op de overwinning en dus ook te fanatiek met mijn zweepgebruik. Dankzij de boetes die ik toen kreeg heb ik dat wel afgeleerd.” Na anderhalf jaar werd hij gepolst door Rob de Vlieger. ‘Ik zoek nog een wakkere leerlingpikeur’ stuurde hij per sms. Dat werd een periode van driekwart jaar waarna hij bij Arnold Mollema aan de slag ging. “Toen Safari Baldwin in de Orsi Mangelli liep voor merries had Arnold het al tegen mijn ouders gezegd dat ik maar eens bij hem moest komen werken. Ik ben toen bij hem

op gesprek geweest. Nou, die Mol kan het natuurlijk wel verkopen”, lacht Rick. “Hij liet me eerst een paar toppers zien, vertelde het een en ander over zijn buitenlandse ambities en binnen tien minuten was ik verkocht. Een harde leermeester waar ik veel heb geleerd. Zijn visie sprak mij ontzettend aan. Hij zet je aan het denken. Hoe hij de sport verkoopt naar zijn eigenaren, hoe piekfijn de paarden er altijd op staan. Die eerste indruk is zo ontzettend belangrijk. Verder werd alles vastgelegd in het boek.

Waren er klanten geweest, dan stond het in de agenda. Ik heb me daar als trainer goed ontwikkeld.”

Het rijden ging met ups en downs en nadat Bas hem had gepolst om daar aan de slag te gaan was de keuze snel gemaakt. De eerste ontwikkelingen van Netl Racing (voorheen Brennells) waren in de maak en van dat ambitieuze plan wilde Rick wel deel uitmaken. “Voordat de nieuwe stal klaar was moesten we nog wel een jaar in Emmeloord blijven. De eerste maanden waren wel lastig maar daarna ging het de goede kant op. Met Young Boys Wish startte ik in de serie en finale van het Driejarigen Sprintkampioenschap. Daarin werd ik tweemaal derde achter Yellow Eden en You’re Welcome. Dat was mijn eerste optreden in een koers met naam. Ik had van tevoren het hele veld uitgeplozen en presteerde vervolgens maximaal”, klinkt het niet zonder trots.

De verhuizing van Emmeloord naar Bant was voor Rick leerzaam. “Het was voor de hele stal een flinke stap voorwaarts met allemaal nieuwe omstandigheden. De trainingsmogelijkheden waren ineens anders, dus was het voor Bas ook uitvogelen met de baan, trainingsschema’s en dergelijke. De trainingscontinuïteit is ontzettend belangrijk. Baanonderhoud is meer dan alleen maar een beetje slepen en sproeien. Het valt me op dat Jeroen Engwerda daar heel veel mee bezig is. Het lijkt soms wel of die meer op de tractor zit dan achter een paard”, glimlacht hij.

Met Delphine Flevo op Duindigt. De merrie kreeg de tijd om te ontwikkelen.

Rick Ebbinge, op zijn plaats op het sulkyzitje.

Tijdens het gebruikelijke jaarlijkse functioneringsgesprek op Netl Racing, kwam Rick nog even terug op een oude afspraak en dat was een stage in het buitenland, mocht die kans zich aandienen. Via bemiddeling van

John Bootsman kon Rick in de keuken kijken van de Zweedse toptrainer Stefan Hultman. “Een prachtige ervaring van twee maanden. Ondanks de korte periode heb ik veel geleerd. Je moet je ogen goed open houden en aanpakken. We hadden een strak schema. Dat hield in dat je ’smorgens om half acht de eerste heat had. Dan moest je er gewoon staan. Vanaf het begin liet Stefan mij veel rijden. Prachtig was dat, vooral het snelrijden op Solvalla. Had je Panne de Moteur voor de kar, of Yield Boko in een heat met Orecchiotti. Heel speciaal vond ik dat. Wat mij van Stefan echt is bijgebleven dat hij wilde dat de paarden vanaf de eerste pas goed liepen. Geen klein huppeltje of stramheid. Neen, vanaf het begin moest het goed zijn. Dat is wel iets waar jezelf nu ook op let.”

Bij Crebas

Bij de terugkeer in Bant was het voor Rick ook weer even aanpassen. De draad werd snel opgepakt, maar met een derde plaats in de Derby (Ciske de Rat) en winst in de Vierenhalve kilometer van Alkmaar zette Rick een paar mooie prestaties neer. “Alle lof voor Bas hoor”, zegt Rick over de prestatie van Ciske de Rat. Hij heeft hem op het juiste moment goed gekregen.” Hoewel Crebas als een rode draad door Rick zijn carrière loopt is ook Kris Heijnis een man die Rick aan denken heeft gezet in 2012. “Ik had even een moeilijk

moment in dat jaar, wilde te graag goed presteren, te perfectionistisch. Via Frank Crebas kwam ik met hem in gesprek. Het eerste wat Kris tegen mij zei: “Je ziet overal beren op de weg. Het wordt tijd dat je eens volwassen wordt. Je moet leren accepteren dat je kunt verliezen. Fouten maken is geen probleem, maar je moet wel relativiseren en niet zwaarder maken dan het is.” Dat was wel een eye-opener voor Rick die zegt dat hij hierdoor anders is gaan denken en als mens sterker is geworden. “Voordat ik Kris leerde kennen was ik soms een week van de kaart als ik het in de koers verkeerd had gedaan. Nu hooguit een dag en dan moet je weer door. Anders maak je het jezelf veel te lastig. Ik ben Kris dankbaar voor zijn coaching.”

Rond december 2012 kwam het geruch-tencircuit op gang. André Bakker ging naar Zweden en Rick zou zijn plaats innemen. “Hoewel ik het bijzonder naar mijn zin heb gehad bij Bas kwam de overstap naar Jeroen op het juiste moment. Ik was toe aan een nieuwe uitdaging. In tegenstelling tot mijn ouders, vond mijn vriendin Evy ook dat ik de stap moest wagen. Het was wel lastig want André Bakker had het super gedaan en Jeroen had een topwinter gehad. Na een gesprek met Jeroen en Terry voelde het goed en vertrouwd”, aldus Rick die na zes jaren bij Bas begon bij Jeroen Engwerda.

Op Duindigts grasmat met de Franse topcrack Only You de Ginai.

Rick maakte een prima start. Er werden direct een aantal zeges genoteerd. Een kleine dip volgde, paarden raakten iets uit vorm, er was een ziekte op stal en een talentvol paard overleed. "Jeroen bleef in die periode rustig en hield het vertrouwen in het team en mij als rijder. Dat was erg prettig en we hebben als team ons er snel overheen gezet." De nieuwe werkomgeving bevalt Rick in elk geval erg goed. "Hoewel Jeroen eindverantwoordelijke is kan je met hem goed overleggen. Een beetje het idee zoals bij Ajax, de samenwerking met Frank de Boer en Dennis Bergkamp. We trainen op een manier waarbij ik mij prettig voel. Jeroen wil zijn paarden een carrière geven. Een goede basis is dus belangrijk. Verder zijn de paarden wendbaar en kunnen gemakkelijk van kop af, maar ook vanuit het veld worden gereden. Echte koerspaarden dus", zegt Rick die afgelopen jaar geweldig presteerde. Van een tweede plaats in het rijdersklassement had hij van tevoren niet durven dromen en van winst in de Giganten al helemaal niet. "Als rijder krijg je soms wel eens te veel credits want de vorm van het paard is het belangrijkste. Bovendien moet je verder kijken dan alleen die ene koers, zeg maar de toekomstige carrière. Ik zie het nut niet om een leeg paard nog aan te sporen. Daar kan ik slecht tegen. Een goed voorbeeld is Delphine Flevo. Die was in het begin van het jaar nog niet sterk genoeg en werd driemaal tweede. Misschien had ik daarvan een koers kunnen winnen, maar dat was voor het paard niet eerlijk. Zij heeft de noodzakelijke tijd gekregen en nu kan je haar echt als een favoriet rijden. Daar heb je dus uiteindelijk meer profijt van", zegt hij over de Breeders Crown winnares bij de merries om vervolgens gelijk het zweepgebruik nog even aan te stippen. "Die boete die ik dit jaar kreeg voor overmatig zweepgebruik was voor mij echt het dieptepunt van het jaar. Kijk de koers maar na. Ik reed er wel aan maar dit was echt veel te zwaar bestraft. In totaal € 900 boete. Dat is toch niet op te brengen", klinkt het verontwaardigd.

Giganten

De zeges in Fokkerstroe, Breeders Crown en diverse premiumkoersen waren voor de jonge rijder geweldig. De winst in de Grote Prijs der Giganten met Your Love Lois was een unieke prestatie die

qua beleving weer deed denken aan oude tijden. Een verdienste van het team van Victoria Park. Druk voelde Rick niet. "Ik had de paarden van te voren bestudeerd. Jasper Lane was een snelle vertrekkende dus het was zaak om die voorbij te komen. Het pakte precies uit zoals ik wilde. We dwongen het in de beginfase af en daarna was het een kwestie van tempo hoog houden. Het is geweldig dat je op de erelijst staat. Nu sta je in het rijtje met rijders als Hugo Langeweg, Stig H Johansson en Jorma Kontio. Daar kon ik vroeger alleen maar van dromen." Rick beleeft het winnen van dergelijk grote koersen op zijn eigen manier. Geen man van grote show maar op zijn ingetogen manier ervan genieten. De felicitatie van zijn Evy op het stalterrein was misschien wel het mooiste moment van de avond. Emotie, liefde en passie voor de sport smolten samen. "Het was schitterend om mee te maken. In de koers kreeg ik het niet echt mee, maar het werd mij later wel duidelijk dat het publiek op de banken stond. Dat is natuurlijk prachtig. De felicitatie van Jeroen deed mij wel wat. Hij heeft mij het vertrouwen gegeven. We hebben het nog wel even gevierd maar de volgende dag is weer een nieuwe dag. Dat moet er weer gepresteerd worden en gaat het gewone leven weer door." De toekomst van Rick ziet er in elk geval goed uit. Hij heeft alle vertrouwen in de sport en zijn eigen toekomst. "De sport staat er gelukkig iets beter voor. Ik ben erg blij met de

ontwikkelingen in Wolvega. Hoe het eruit had gezien als Victoria Park er niet was gekomen? Dan weet ik niet of ik nog wel in de sport had gezeten. Gelukkig is dat niet het geval. We hebben een stal met goede paarden. Daar zit wel potentie in. Of het tot een rijderstitel komt? Dan moet echt alles meezitten. Het verschil bedraagt nu ongeveer tien zeges. Het zou wel fantastisch zijn maar het gat met Langeweg is net te groot om de titel te pakken. Daar moet je reëel in zijn. Voor mij zijn er nog drie meetings te gaan. Het zou leuk zijn als ik de marge nog wat kan verkleinen. Verder zie ik voor mijzelf nog genoeg verbeterpunten zoals Örjan Kihlström en Hugo Langeweg dat ook doen, midden in de koers oprijden. Ik voel de situatie in de koers wel goed aan, maar ben nog wel eens bevreesd voor kritiek als je toch een verkeerde keuze maakt. Verder heb ik als rijder al een flinke sprong gemaakt. Dit jaar heb ik gereden in Zweden, Frankrijk, België en Duitsland. Vooral in Frankrijk ben ik blij dat het gelukt is, mede dankzij de bruikbare adviezen van Patrick Davidson. Die weet ontzettend veel over het Franse koerswezen. Wat dat betreft zijn er een aantal personen belangrijk en bepalend geweest voor mijn carrière tot nu toe. Thuis heb ik met Evy een goede basis en dankzij haar, mijn ouders, Bas, Kris, Jeroen en natuurlijk onze eigenaren heb ik het zover kunnen schoppen. Daar ben ik best wel gelukkig mee', aldus Rick Ebbinge.

Ook het grasbaancircuit is aan Rick Ebbinge besteed.

